

2. ZUŠkoviny

číslo

VIII. ročník

Měsíčník Základní umělecké školy F. A. Šporka, Jaroměř
vychází 1. října 2013 jako připomenutí začínajícího Českého podzimu

Úvodník

Říjnové dárky

Kdo by neměl rád dárky. Někdo je rád dostává, někdo dárky raději dává.

Říjnový dárek od přírody je barevná skladba listů a nádherná krajina. Tak neváhejte, a i když nevyjde slunko, vyrazte ještě ven. Načerpejte síly, dokud nebude úplná zima. Řekněte si tatínkům, ať vám vyrobí draky. Vyjděte na louku, fuuuuúiiiiii a letí. Nebo sbírejte kaštiny a žaludy a sbírejte houby. Kousejte do jablek a hrušek. Nasušte si křížaly a švestky. Nakládejte. Zavařujte. Utrhněte trochu listů, trnek, jeřabin či jiných barevných přírodnin co se vyskytnou cestou a vyzdobte si domov a usmívejte se. Domov. Těšíme se domů, když se vracíme z výletu, ze školy, z práce...když zmokneme, vymrzeme, běžíme domů, do tepla a sucha. Domov je místo, kde praská v krbu nebo v kamnech, kde hřeje radiátor, kde je čisto a příjemně, místo, kde je bezpečno. Kde domov váš? Každý má ten svůj a jeden máme společný. Zemi, která to nemá s námi vůbec lehké. V minulosti to nebylo jinak, stát ve středu Evropy, křižovatka cest, koncentrace dobrých i zlých úmyslů, střet zájmů...

Dejme našemu domovu také podzimní dárek, takový jaký kdo můžete. Učme se, aby nás nikdo v budoucnu neošidil a nemohl nám cokoli nalhávat. Bez znalostí minulosti se těžko orientuje v současnosti a ještě hůř se dá postarat o budoucnost. Buďme pracovití, nelžeme si a nikomu nic nenalhávejme. Zkusme být milí a upřímní, držme se pravdy a lásky. Snažme se, aby to nebyla už jen líbivá hesla k pousmání. Tím, jací budeme k sobě navzájem, dáme jim jejich smysl. A nemysleme jen sami na sebe.

T. G. Masaryk řekl „Člověk bez národa byl by ničím.“ A možná to řekl právě v říjnu 1918.

O nás je známo, že národní cítění je nejsilnější, když naši hokejisté hrají ve finále...a co potom?

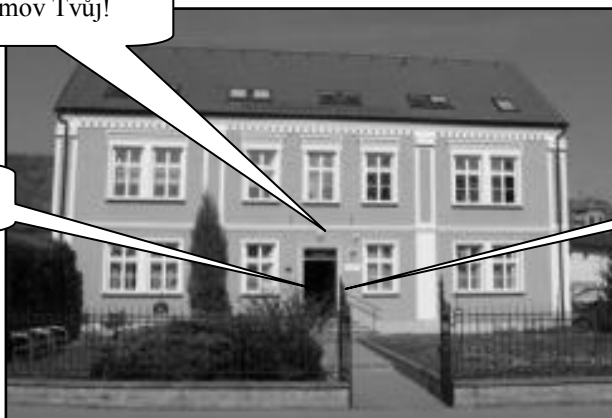
Dejte našemu domovu dárek, potřebuje ho, právě v říjnu.

Šťastnou ruku přeje Mattěj a Jé

Kde domov Tvůj!

Už se zase vracejí?

Tři vítězné myšlenky -
začátku školního roku.
Jména autorů najdete
V redakci čeká na vítěze

No jo, už jdou!

Co si myslí naše škola na
ve známé rubrice.
odměna.

Z notesu pana ředitele

O dozrávání a sázení

Že vám připadá začátek říjnového notesu jako vystřižený ze zápisníku zahrádkáře? To jen tak vypadá, i když... Než jsem začal psát tento text, rozhlížel jsem se kolem sebe v naději, že mě něco napadne. Nic. Doma před oknem jen sklizené pole. Zorané. Nikde nic, natož nápad. Rovné pole. Ještě nedávno se celé zelenalo a najednou sklizené a nic... No, nezbyvá než znovu zasít, říkám si. A pak mě to došlo. Je to jako ve škole. Malí žáci za svým nástrojem nebo malířským stojanem nejsou vidět a v LDO si je ostatní pletou s maňáskem. Postupně rostou. Je to dřina, protože nesmí uschnout, musí mít všeho tak akorát, musí mít kolem sebe další rostlinky. Pak najednou dozrají. A to je nádhera. Každý zahradník se z takové dospělé rostlinky raduje, vždycky je krásná. Už si moc nepamatuje, co potu stálo takovou krásnou rostlinu vypěstovat, protože pohled na ni mu hravě oplatí všechnu dřinu, kterou do ní vložil. Smutné je jenom to, že se s ní musí rozloučit. Je totiž potřeba jinde... Ale pak se zorá, čerstvě zaseje a už to jede znovu. Od začátku. Naučit se první písničku, první básničku, nakreslit první obrázek. To má rostlinka první lísteček. Postupně roste. Z písniček jsou virtuózní přednesy, z básniček básně a inscenace, z obrázků obrazy a sochy. Teď je ta zahradníková chvíle. Podívejte se všichni, co jsem vypěstoval. Nádhera. Ale je to najednou rychle pryč, vypěstované musí z pole dál. Protože se musí znovu zasít, nebo nebude co sklízet... Každý zahradník, pardon, učitel, zažívá často ten zvláštní pocit, když se musí rozloučit s rostlinkou, o kterou tak dlouho pečoval, kterou znal od malička a teď mu odchází „do světa“. Sám jsem to zažil naposledy na konci minulého roku, když mi „dozrál“ barokní soubor S.P.O.R.C.K. Bylo mi z toho smutno snad celé prázdniny. Ale světe div se, teď najednou „vyklíčil“ (v pátek 14:00- 14:45) souboreček z těch nejmenších, „baročko“, řekla kolegyně zahradnice, pardon učitelka. Víím, že u nás máme ty nejlepší zahradníky, a tak se těším na všechnu jejich úrodu. Inu, přijďte se podívat v říjnu na koncerty. Uvidíte sami. Váš Vlastimil Kovář

Bude – Nebude

V možné souvislosti se zápisky Z notesu pana ředitele a ve spojení s tradičními podzimními koncerty vyhlášíme

Sbírku plodů

kteří poslouží žákům výtvarného oboru jako artefakty při výzdobě koncertního sálu a přilehlé chodby. Využijte možnosti předvést plody své zahradnické práce. Suché plody můžete nosit do učebny VO v prvním poschodí paní učitelce Šáře Semerákové nebo do učebny LDO v přízemí paní učitelce Jarce Holasové nebo je můžete komukoli z vyučujících předat ve sborovně. Prosíme, přiložte lístek se jménem a příjmením pěstitele či rodiny.

V redakci zároveň připravujeme

Soutěž o nejzajímavější plod

Plody, které rychle podléhají zkáze, noste až v pondělí nebo v úterý přímo před koncerty. Zároveň Vás srdečně na první celoškolské podzimní koncerty zveme: **Ve středu 23. října v 18:00 v koncertním sále** se těšte na koncert nejmladších a mladších žáků pod názvem „**Naše úrodička**“ a **ve středu 6. listopadu v 18:00** pro Vás připravujeme koncert starších žáků „**Naše úroda**“. Vyhlášení výsledků soutěže najdete v prosincovém čísle ZUŠkovin. Sklízíte, uskladňujete a noste na ukázkou, těšíme se!

Literární šatna

Už jste si na ni jistě zvykli, mnozí si už podle použitých záložek čtou nebo prohlížejí knížky, které si sami podle svého vkusu mohou vybrat. I vy můžete takto smysluplněji trávit svůj čas, kdy čekáte na vyučování. Vybírat si můžete mezi knihami dobrodružnými nebo pohádkami, mezi naučnými nebo obrázkovými...V některých dnech je na naší Literární šatně vidět, jak hodně je ze svých návštěvníků unavena. Je dobře, že vás knihy zajímají. A zajímají vás až tak, že je přehazujete, pohazujete, neuklízíte, zkrátka různě dáváte najevo, že jste je měli v rukou. A ti, co do šatny přijdou další den, je zase po vás uklízí a rovnají. Ano, chovejte se u nás jako doma, aspoň uvidíme, jak to u vás doma vypadá. A občas si po sobě přece jen uklidíte. Děkujeme.

A kdybyste měli doma knihy, o kterých víte, že je už číst nebudete, věnujte je naší Literární šatně. Přineste je paní učitelce Jarce Holasové do učebny LDO, uděláte radost dalším čtenářům! Děkují. Jé

Bylo – Nebylo

Jak byly dva soubory dvakrát v Jičíně

V pátek, 13. září jsme se vydali do Jičína, města pohádky. Ráno po osmé hodině jsme vyrazili mikrobusem směr Jičín. Dorazili jsme do Jičína, na prvním nádvoří zámku se rozmluvili a pak stačilo přeběhnout na druhé nádvoří, připravit si věci na hraní a mohlo se začít. Měli jsme s sebou staročeskou selku (Natálku), která vítala příchozí a kolemjdoucí chlebem a solí. Nejdříve jsme zahráli pohádku o dvou mlýnech a živlech. Vystupovaly tu tedy čtyři živly: Země (Kája, Bětko, Romča a Štěpánka), Voda (Lenka, Lotka a Hanka), Vítr (Kája) a Oheň (Bára). Selce došel chléb, Země tedy dala zrno a Vítr s Vodou ho měli semlít na mouku. Nastala však hádka, kdo je lepší a spolehlivější... Vítr Vodě rozfoukal mouku, Voda polila větrný mlýn. Proto musela zasáhnout Země a Oheň, potom se konečně domlelo a zadělalo těsto. Na Ohni zbylo chléb upéct. Chléb byl opět na světě. Poté následovaly zvukové dílny. Divákům (především dětem) jsme půjčili různé nástroje (které dovedou napodobit déšť a bouřku). Postupně jsme zesilovali, až silně pršelo a bouřilo. Celkem jsme hráli třináctkrát. Při rozchodu jsme se rozprchli na náměstí, kde bylo plno stánků. Perníky, trdelníky a jiné dobroty a postavy z pohádek. Jičín je opravdu v tomto období město pohádek.

RoKr

Lenka Jechová, Karolína Neumannová, Lotka Slezáková, Hana Hrušková, Alžběta Skořepová,
Karolína Novotná, Romana Králíková, Jaroslav Kryst, Štěpánka Valášková
dole: Barbora Žárská a Natálie Škodová

V sobotu 21. září jsme jeli do Jičína, abychom zahráli Císařovy nové šaty na 18. Celostátní dílně dramatické výchovy: Dramatický výchova ve škole pro vedoucí dětských divadelních souborů a pro studenty, kteří se vedoucími teprve stanou. Tak jsme se sešli o půl dvanácté před Zuškou. Tentokrát dokonce Markéta nepřišla poslední, poslední byla Jarka, protože jí v sobotu nejel její oblíbený „pracovní“ vlak, tak musela autobusem přes Náchod a Dvůr Králové... Pan řidič byl milý a měl pohádkové jméno: Mirek Koblížek, takže všichni dostali chuť na koblíhy. Cesta byla příjemná. Dojeli jsme na místo, na náměstí před K-klub a šli jsme si vybalit věci a omrknout to tam. Potom jsme stavěli paravan a vyzkoušeli si nějaké scény a hlasitost, sál byl poměrně rozlehlý. Před naším vystoupením byly nejdříve přednesy a jedna pohádka. Potom jsme hráli my a bylo to fajn a myslíme si, že se nám to docela povedlo. Po všem nás Jarka pozvala na čaj a povídání o tom, co jsme viděli a co se nám líbilo a proč se to jiné moc nelíbilo a také, co a jak letos přednášet, protože součástí programu byli i nejúspěšnější recitátoři z loňského národního kola.

Cesta domů byla veselá, všichni se chechtali a těšili se na neděli 29. září, kdy jedeme hrát společně s Malými dvěma do Ústí nad Orlicí v rámci divadelního cyklu Děti dětem.

Pěš

Soubor Skorojo v K-klubu:
Markéta Pourová, Anna Vitvarová, Barbora Maksymovová, Debora Kratochvílová a Petra Březinová

Představujeme...STRIP: Říša

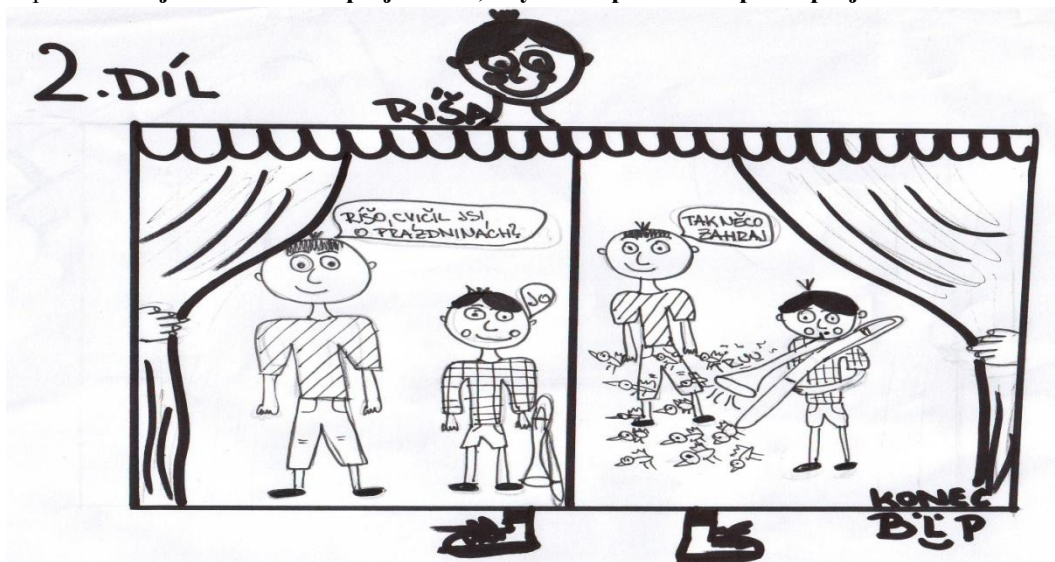
V minulém čísle jsme slíbili rozhovor s tvůrci nového příspěvku – Stripu – a je tady. Autorky jsou dvě: čaBMa a Péš, jejich společnou zkratkou je B©P.

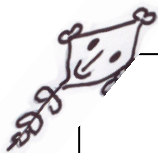
Co je to vlastně strip? Je to krátký komiks, který by měl být vtipný. Obrázky jsou řazeny vedle sebe „v proužku“.

Jak se jmenuje ten váš strip a pročpak? Říša. No, protože je jedno takové divadelní představení Klicperova divadla v Hradci Králové, které se nám moc líbí a jmenuje se Richard III., tak podle něho...hraje ho Pavlína Štorková, která je úžasná herečka.

Máte nějaký plán, co Říšu po celý školní rok čeká? Je to kluk, který chodí do ZUŠky a umí úplně všechno...hraje na všechno, momentálně na trombón. Je to velmi talentovaný chlapec. Zbytek je tajemství. Čtěte

ZUŠkoviny, dozvíte se! **Aha. A můžete aspoň prozradit, kolik je Říšovi let?** Tak přibližně jako nám, asi třináct a půl... **Děkuji za rozhovor a přeji Říšovi, aby se mu podařilo úspěšně projít školním rokem.** Jé

Přišla jsem...basová příčná flétna

Můžu vás chvíli zdržet? Hmmm...ale rychle. **Jak se jmenujete?** No, Příčná basová flétna, značka...ale to radši nepište...

Jste u nás v ZUŠce od začátku školního roku nová, pro koho budete? K čemu se budete používat? Cccc! Přece pro komorní hru, konečně tady budou mít basovou melodii k vysokým příčným flétnám. Může na mě hrát několik hráček. Mohou se prostřídat nebo můžu hrát i v různých souborech...s žáky paní učitelky Martiny Zemkové nebo pana učitele Martina Brunnera

Jak jste asi dlouhá ...?

No, to jsou ale otázky...Bětko kolik měříš? *Nevím.* Drž mě! Když se takhle natáhnu, tak 120-130cm. Hlavici mám zahnutou, abych se vůbec dala udržet, ale tělo...tělo mám daleko silnější než klasická flétna.

A znám o oktávu níž než ona, to tam napište...Jsem takovým protipólem k pikole, kterou tady ve škole také mají. Ta zase zní o oktávu výš, než klasická příčná flétna...

Máte ještě něco důležitého, co byste na sebe mohli prozradit? Mám. Jsem ze stříbra! **Z pravého stříbra?**

No, pravda, to by mě potom nikdo nezaplátil...dobře, jsem z nějaké slitiny stříbra. **Můžete nám prozradit, jak jste těžká, kolik vážíte?** Cccc?! No jsem tak těžká, že je třeba používat speciální stojánek na ruku, abych se líp držela...no. **A kolik tedy vážíte?** No, ještě se se mnou nikdo nevážil. Ale i tak si mě moc váží...No, myslím, že 4kg určitě. **Můžeme to napsat?** Ale ano...ale může na mě hrát samozřejmě i jedna z nejmenších flétnistek ze třídy, Bětko Skořepová, ale zase je pravda, že po 15 min umdlévá únavou...její ruka umdlévá únavou a ráda se vrací ke své menší flétně...

A ostatní? Ale jo, všem se to ozývá a všichni si na mě chtějí zahrát. **Tak ať se vám tady s námi dobře daří a děkuji za rozhovor!**

čaBMA

Basová flétna a Lucie Nováková

...viděli jsme...

...Martinu Zemkovou a příčnou basovou flétnu...

...Skorojo před představením v Jicině...

...představení Císařovy nové šaty v Jičíně...

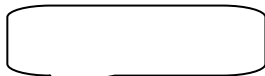
...pohádku a zvukové dílny na festivalu Jičín-město pohádky.

...zvítězili jsme !

Vítězové minulého kola soutěže jsou: Jan Kosejk, Natálie Škodová a Jana Kovářová. Blahopřejeme! V redakci na vás čekají ceny – „kdo dřív přijde, ten si dřív vybere ...“

SOUTĚŽ pro VÁS: Doplňte krátký a výstižný text do „bubliny“ : Vymyslete vtipný a výstižný výkřik nebo šepot nebo vnitřní hlas hasičiho přístroje. Podepsané nápady vzhazujte do poštovní schránky vedle učebny LDO v přízemí školy do 20. října (uzávěrka listopadového čísla). Nejlepší nápad bude odměněn.

Obrázky nakreslili žáci PHV C paní učitelky Markéty Kočí a Jarky Holasové.

Fotografie zapůjčili: Jakub Hulák, Jaroslav Kryst, Jé a Pěš

Úkoly do hodin hudební nauky, doplňte a v hodině se pochlubte, jednička vás jistě nemine! Těší se MaKo

1. Dechový žesťový nástroj

- a) pozoun
- b) lesní roh
- c) trubka

2. Jak se jmenuje tento bicí nástroj?

- a) tympány
- b) velký buben
- c) bonga

1. Trubka je nástroj

- a) dechový dřevěný
- b) foukací
- c) dechový žesťový

2. Kolik strun mají housle?

- a) čtyři
- b) pět
- c) šest

3. Na který nástroj se hraje smyčcem?

- a) na violoncello
- b) na hoboj
- c) na pikolu

4. Mezi bicí nástroje nepatří

- a) činely
- b) pikola
- c) tympány

5. Který smyčcový nástroj je největší?

- a) housle
- b) kontrabas
- c) violoncello

6. Který nástroj nemá struny?

- a) kontrabas
- b) klavír
- c) pozoun

3. Tento bicí nástroj je

- a) tamburína
- b) malý buben
- c) xylofon

4. Příčná flétna je nástroj

- a) dechový dřevěný
- b) dechový žesťový
- c) strunný

5. Tento dechový žesťový nástroj je

- a) pozoun
- b) lesní roh
- c) tuba

6. Největší smyčcový nástroj je

- a) violoncello
- b) viola
- c) kontrabas

7. Tento dechový žesťový nástroj je

- a) pozoun
- b) tuba
- c) trubka

8. Jak se jmenuje tento nástroj?

- a) xylofon
- b) činely
- c) tamburína

9. Který smyčcový nástroj je nejmenší?

- a) housle
- b) viola
- c) violoncello

10. Tento bicí nástroj je

- a) malý buben
- b) zvonkohra
- c) velký buben

7. Bicí nástroj trojúhelníkového tvaru se jmenuje

- a) cink
- b) triangel
- c) zvonkohra

8. Lesní roh je nástroj

- a) dechový žesťový
- b) dechový dřevěný
- c) strunný drnkací

9. Který nástroj má dva nebo tři pedály?

- a) kontrabas
- b) velký buben
- c) klavír

10. Který z uvedených nástrojů je strunný drnkací?

- a) harfa
- b) viola
- c) fagot

1. Kterému hudebnímu nástroji se někdy říká „talíře“?

- a) činely
- b) tympány
- c) triangel

2. Do které skupiny nástrojů patří příčná flétna?

- a) dechové žesťové
- b) dechové dřevěné
- c) foukací

3. Cembalo je

- a) starý klávesový nástroj
- b) druh flétny
- c) název pro ladičku

4. Který nástroj má šest strun?

- a) viola
- b) violoncello
- c) kytara

5. Akordeon je název pro

- a) zvonkohru
- b) varhany
- c) tahací harmoniku

6. Pianino je

- a) druh klavíru
- b) italský bubínek
- c) drnkací nástroj

7. Který nástroj má dřevěnou kobylku, přes kterou jsou vedeny struny?

- a) harfa
- b) housle
- c) hoboj

8. Který nástroj je správně zařazen?

- a) viola – strunný drnkací
- b) hoboj – dechový žesťový
- c) flétna – dechový dřevěný

9. Který smyčcový nástroj se drží podobně jako violoncello?

- a) housle
- b) viola
- c) kontrabas

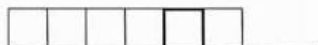
10. Který hudební nástroj a jeho součást patří k sobě?

- a) pozoun – nátrubek
- b) klarinet – kobylka
- c) flétna – plátek

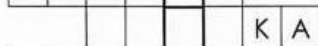

Do šatny

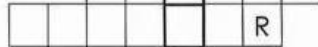
Drnkací nástroj k táboráku

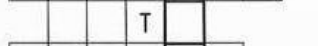
Dechový žesťový nástroj

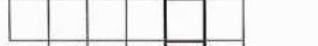
Dechový a symfonický

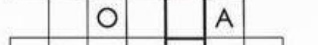
Čtvrťová a půlová

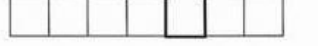
Smyčcový nástroj

Český tanec

Český skladatel Bedřich

Spoj čarou, co patří k sobě.

BAS
BUBEN
DVOŘÁK
HARFA
HOBOJ
NOTA
SBOR
VALČÍK
VIOLA

bicí nástroj
strunný drnkací nástroj
čtvrťová a půlová
tanec ve tříčtvrťovém taktu
hluboký mužský hlas
český skladatel
dechový dřevěný nástroj
strunný smyčcový nástroj
velká skupina zpěváků

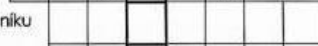
_____ je opera Antonína Dvořáka.

Vyhledej výrazy z předchozího úkolu v osmisměrce. Písmena, která zůstanou po vyškrtání všech slov neoznačena, tvoří tajenku. V tajence se ukrývá jméno známého skladatele.

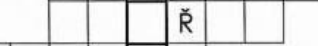
Strunný klávesový nástroj

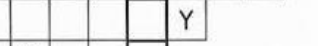
Bicí nástroj ve tvaru trojúhelníku

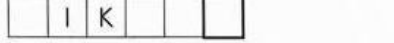
Český skladatel Antonín

Bicí nástroj (talíře)

Malá flétna

_____ je smyčcový nástroj.

Tajenka: _____

Když spolu hrajou čtyři muzikanti, je to kvartet,
když hrajou tři, je to tercet,
když dva, tak duet.
A když hraje jeden, je to prima,
protože mu do toho nikdo nefidlá...

Nájemník si stěžuje u domovníka: „S tou partají
pode mnou něco udělejte! Včera ve tři v noci dělali
takový kravál, že jsem nemohl pracovat!“
„Vy jste pracoval ve tři v noci?“
„Jo, cvičil jsem na lesní roh.“

Mladá studentka hraje doma na klavír.
Vtom zazvoní zvonek a u dveří stojí policista.
„Bylo nám hlášeno, že v tomto bytě někdo
týrá jakéhosi Dvořáka!“

„Pověz, tys prý začal denně šest hodin cvičit na klavír?“
„Člověk musí vědět, čeho chce dosáhnout.“
„A čeho chceš dosáhnout ty?“
„Chci ten sousední byt!“

Po poušti jde houslista, najednou se proti němu objeví lev.
Muzikant rychle začne hrát a hraje a hraje. Lev se schoulí
do písku a poslouchá. Přijde druhý lev, sedne vedle a poslouchá taky.
V tom přiskočí třetí lev a houslistu sežere.
„Ty troubo, cos to udělal? Ten člověk tak překrásně hrál!“
Třetí lev si dá tlapu k uchu: „Co jste říkali?“

Na hodině houslí vypadne žákovi z pouzdra
samopal: „A sakra! Táta je s houslemi
bance!“

Inzerát: Hledá se profesor hudby, který by naučil
nebo odnaučil hrát na housle slečnu, která bydlí
o poschodí výš.

Pan Novák se zlobí na dceru:
„To mi nemůžeš říct, že hraješ na housle?
Já tady už přes hodinu olejuju panty u dveří!“

Můj syn hraje druhé housle... ty první jsem mu zlostí
rozšlapal.

Zřizovatelem Základní umělecké školy F. A. Šporka, Jaroměř je Město Jaroměř

Základní umělecká škola F. A. Šporka, Jaroměř, Na Obci 142, 551 01, Jaroměř, tel. 491 812 356

e-mail : zus.jaromer@quick.cz , zuskoviny@seznam.cz , www.zus-jaromer.cz

2. číslo vychází 1. října 2013 jako připomenutí začínajícího Českého podzimu

redakční rada: TzjvvK (Monika Němečková), Pijavka (Edita Valášková),

Ga (Kateřina Prášilová), BobuLe (Lenka Jechová), Mattěj (Matěj Kubina), k-Ája (Karolína Novotná), Pěš (Petra Březinová)

čaBma (Barbora Maksymovová), *A* (Anna Holínská), RoKr (Romana Králíková)

úkoly z hudební nauky: MaKo (Markéta Kočí)

korektury, grafická úprava: Jé (Jarka Holasová)